

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Liliana Pasat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 martie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Cernei Ion Andrei, născut la 06 iulie 1995,
originar și domiciliat în s. Pepeni, r-nul Sîngerei.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.08.2014 – 22.12.2014;

Instanța de apel: 23.01.2015 – 25.03.2015;

Instanța de recurs: 28.07.2015 – 21.10.2015.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 22 decembrie 2014, Cernei I. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată pe un termen de probă de 4 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Cernei I. la 08 ianuarie 2014, aproximativ pe la orele 15:30, aflîndu-se în s. Pepeni, r-nul Sîngerei, conducînd automobilul de model „Opel Astra” cu n/î SGAK 653 a încălcat cerințele Regulamentului circulației rutiere prevăzute la pct. 10 alin. (2) lit. a), pct. 45 alin. (1) lit. a), b), c), d), alin. (2), pct. 42 alin. (1), pct. 46 lit. a) și pct. 47 alin. (1) lit. a), adică a condus automobilul fără a poseda permis de conducere, nu a condus vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de starea

psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole, care nu pot fi observate de conducător nu a redus viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului rutier, dar a intrat pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus, nu a manifestat prudență sporită și nu a redus viteza pînă la limita ce i-ar fi garantat siguranța traficului, atunci cînd s-a deplasat pe lîngă o persoană cu vîrsta înaintată, dar s-a deplasat cu viteza de 75 km/h, depășind limita maximă de viteză admisibilă în localități, iar ca rezultat, a tamponat pietonul Spînache E., cauzîndu-i acesteia vătămări corporale grave pentru viața și sănătatea persoanei, care au provocat decesul acesteia.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conducea mijlocul de transport, care a provocat decesul unei persoane.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401- 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit căreia lui Cernei I. să-i fie aplicată o pedeapsă în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În apelul său, procurorul a criticat soluția adoptată de prima instanță în partea stabilirii pedepsei inculpatului considerînd că, la caz, instanța a stabilit contrar prevederilor art. 75 Cod penal o pedeapsă prea blîndă.

De asemenea, procurorul a indicat că, prima instanță nu a luat în considerație gravitatea și categoria infracțiunii săvîrșite, pericolul social al faptei, gravitatea consecințelor survenite, și anume decesul unei persoane.

Procurorul a considerat că, pedeapsa aplicată inculpatului Cernei I. nu va contribui la restabilirea echității sociale și la reeducare inculpatului, respectiv nu va fi atins scopul pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015 apelul declarat de procuror a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate, fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, audiind participanții la proces, raportînd situația de fapt la cea de drept, cercetînd argumentele invocate de părți, în coraport cu materialele dosarului penal, s-a ajuns la concluzia că apelul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Astfel, instanța de apel, a considerat că pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptei comise și stabilită în strictă corespundere cu normele penale și procesual-penale.

Prin urmare, instanța de apel a reținut faptul că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea faptei și urmările prejudiciabile survenite, caracterul infracțional și personalitatea infractorului, care se află la prima abatere, săvârșind o infracțiune din imprudență, fiind caracterizat pozitiv la locul de trai, își recunoaște vina și regretă urmările survenite. Mai mult ca atât, inculpatul a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune, fiind iertat de succesorul părții vătămate.

Respectiv, luând în considerație toate circumstanțele expuse, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță corect a stabilit pedeapsa în limita minimă prevăzută de articolul infracțiunii incriminate și totodată corect a aplicat în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal.

Din considerentele menționate supra, instanța de apel a conchis că, prima instanță la emiterea sentinței a ținut cont de prevederile legislației în vigoare și a pronunțat o sentință legală și întemeiată, în raport cu circumstanțele cauzei sus-indicate, iar argumentele acuzatorului de stat în acest sens sunt neîntemeiate.

6. Procurorul a atacat decizia instanței de apel cu recurs ordinar solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și stabilirea unei pedepse prin care să fie excluse prevederile art. 90 Cod penal în privința inculpatului.

În susținerea celor invocate, recurentul menționează că, instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal și a aplicat o pedeapsă prea blândă în raport cu circumstanțele cauzei.

De asemenea, indică faptul că, pedeapsa stabilită de prima instanță și menținută de instanța de apel este contrară principiilor de individualizare a pedepselor, nefiind luat în considerație faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, iar acesta la momentul săvârșirii infracțiunii nu poseda permis de conducere, și în rezultatul accidentului rutier a decedat o persoană.

Recurentul accentuează că, circumstanțele la care a făcut referință instanța de apel, și anume: că inculpatul este la prima abatere de lege, își recunoaște vinovăția și se căiește sincer de cele comise, se caracterizează pozitiv la locul de trai, considerând că sunt suficiente la aprecierea modalității de executare a pedepsei închisorii, menționându-se că corectarea inculpatului poate avea loc în condiții non-privative de libertate, acesta le consideră ca fiind împrejurări tipice care trebuie puse la individualizarea pedepsei penale, dar nicidecum să constituie temei de executare non-privative de libertate a pedepsei închisorii.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat pe dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Lecturînd textul recursului, Colegiul penal constată că recurentul contestă decizia instanței de apel în latura penală, și anume, își manifestă dezacordul cu mărimea pedepsei stabilite inculpatului, pe care o consideră prea blîndă.

Respectiv, recurentul invocă drept temei pct. 10 alin. (1) art. 427 Cod penal, care statuează că, instanțele au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Așadar, avînd în vedere că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de fond și cu încadrarea juridică a faptei inculpatului, instanța de recurs se va expune doar asupra aspectului ce vizează mărimea și categoria pedepsei stabilite lui Cernei I.

Reieșind din partea motivatorie a hotărîrilor judecătorești adoptate pe caz, se menționează că la stabilirea pedepsei, instanțele de fond au luat în considerație gradul infracțiunii comise, împrejurările în care a fost consumată infracțiunea, personalitatea inculpatului, dar și lipsa circumstanțelor agravante și constatarea circumstanțelor atenuante – comiterea infracțiunii pentru prima dată, recunoașterea vinovăției și căința sinceră manifestată de inculpat.

Astfel, soluția adoptată este în deplină corespundere cu cerințele expuse la pct. 18 din Hotărîrea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, unde se menționează că: *„La adoptarea sentinței, individualizînd pedeapsa, instanța de judecată urmează să respecte prevederile art. 96, 385 alin. (1), 394 alin.(1), (2) CPP, conform cărora instanța de judecată este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sînt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală”*.

Referitor la modul de executare al pedepsei, prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de recurs nu a stabilit vreun impediment de ordin legal, care nu ar permite instanțelor de fond să dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În același context, Colegiul penal conchide că prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, inculpatul Cernei I. nu este absolvit definitiv de amenințarea legii penale, deoarece termenul de probă presupune nu altceva decât o șansă în plus, acordată inculpatului, cu scopul de a stimula obligativitatea respectării ordinii publice în general, și a autorității legii penale – în principal.

Prin urmare, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu trebuie privită ca fiind o soluție de achitare pentru inculpat, or, la o potențială încălcare a legislației penale se va lua în considerație, în mod obligatoriu, inclusiv și pedeapsa stabilită prin sentința adoptată în speța vizată.

Mai mult ca atât, instanța de recurs remarcă faptul că, succesorul părții vătămate a solicitat instanțelor inferioare stabilirea unei pedepse mai blânde inculpatului, totodată acesta nu a avut careva pretenții față de ultimul.

Astfel, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise la art. 414-419 Cod de procedură penală, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată sub toate aspectele, iar pe cale de consecință, temei pentru admiterea recursului ordinar declarat de către acuzatorul de stat nu a fost atestat, ceea ce echivalează cu inadmisibilitatea recursului.

8. În corespundere cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Liliana Pasat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 martie 2015, în cauză penală privindu-l pe *Cernei Ion Andrei*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 20 noiembrie 2015.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru